

[Ministeren for Søfart og Fiskeri.]

det for Rigsdagen som de sagkyndiges Bedømmelse. Jeg siger: det er en højst ejendommelig Fremgangsmaade at lade Sagen henligge i Udvalg i 4—5 Maaneder og saa først, naar man staar umiddelbart foran Vedtagelsen ved tredje Behandling, rejse disse Tvivlsspørgsmaal, som paa dette Stadium hverken kan imødegaas eller oplæres, saaledes som det vilde have været muligt under Udvalgsbehandlingen — en nærmere Karakteristik af denne Fremgangsmaade skal jeg selvfølgelig afholde mig fra.

I Anledning af de Realiteter, det ærede Medlem talte om, og navnlig det ærede Medlems Spørgsmaal om et Ændringsforslag skal jeg bemærke, at det ligger i Sagens Natur, saaledes som denne Sag nu er forberedt, at det er udelukket at gaa bort fra Skibsfartserhvervets Ønske, nemlig at faa et Skoleskib, paa hvilket baade helt unge og noget ældre, baade Folk med Søfart og Folk uden Søfart kan faa Uddannelse. Jeg synes ikke, man kunde svare anderledes, end det er sket: at man ikke kan fraskrive sig Adgang til at optage Elever, selv om de ingen Søfart har, hvis Pladsen ikke optages af andre. Det vilde jo stride mod god Økonomi, hvis man sejlede med Skibet uden at have det Antal Elever, som er forudsat. Gennem Lovforslagets Affattelse er der givet fortrinsvis Adgang til Optagelse af saadanne, som har en vis Sejltilid, 4—12 Maaneders Søfart, og en Del af Elevpladserne kan desuden belægges af befarne Sømand over 18 Aar. Men for saa vidt disse Forudsætninger ikke opfyldes, maa der dog være Adgang til ogsaa at medtage helt unge, som ingen Sejltilid har, og maaske det oven i Købet kan siges at være nyttigt, at de faar Adgang til at færdes sammen med noget ældre og noget mere befarne Kammerater, saa at ikke alle er ganske ukendte med Sejlads.

Videre end til, hvad der her foreligger, synes jeg derfor ikke, man kunde komme, al den Stund Sagen er forberedt gennem Forhandling med Folk, udpegede af Skibsfartserhvervet, og fra dette Erhverv foreligger jo netop Ønske om denne Fremgangsmaade med Hensyn til Uddannelsen af Søfolk.

Jeg beder ærede Medlemmer erindre — ikke det ærede Medlem, som naturligvis kender Sagens Gang, men andre ærede Medlemmer —, at Sagens Historie er den, at Rigsdagen vedtog Ophævelse af en gammel bestaaende Afgift og indførte en ny Afgift for Skibsfarten, om hvilken man efter Forhandling med Skibsfarten bestemmer, at Indtægten herefter skal anvendes til Uddannelse af

Navigatorer, af Søfolk. Motiveringen var den, at man nu, da Sejlskibsflaaden efterhaanden forsvinder, savner rimelig Adgang til at give en saadan Uddannelse. Dette gaar man saa ind paa, og fra Behandlingen af Lovforslaget om den nye Afgifts Indførelse tror jeg endda at erindre, at Rigsdagen udtrykkelig indsatte som Betingelse, at Skibsfarten fremtidig skulde have Hovedindflydelsen, eller vistnok hele Indflydelsen paa Bestyrelsen af disse Penge. Alt dette er imødekommet, hvorefter Skibsfartens Folk har haft Lejlighed til at udtale sig om de efter deres Mening bedst anvendelige Uddannelsesmetoder, og alle de Spørgsmaal, som det ærede Medlem nu nævnte, om Uddannelse af Lærlinge i Dampskibe og alt sligt, har været underkastet Prøvelse og Diskussion baade i det nedsatte Udvalg og i en større Konference, i hvilken ogsaa jeg har deltaget sammen med disse Repræsentanter for Skibsfarten. Og da det meget store Flertal af dem, der var med paa Raad, fastholdt, at et Skoleskib, indtil videre i alt Fald, maatte være den rette Fremgangsmaade, har man sluttet sig hertil og har overfor Rigsdagen fremført dette Krav paa behørig autoritativ Maade. Det forekommer mig da at være besynderligt nu i sidste Øjeblik at forsøge Strid rejst om Sagen, saaledes som det ærede Medlem har gjort i Dag.

Hvorvidt de gældende Søfartslove, der indeholder Bestemmelser om, hvilken Sejltilid der udkræves, for at man kan være Navigator, bør ændres eller ikke, har ogsaa været med i de Overvejelser, der har fundet Sted; thi hvis man var gaaet til en anden Uddannelsesmetode end den ved Hjælp af Sejlskibe eller Skoleskibe, hvis man vilde have været ind paa den anden Uddannelsesmetode, altsaa Lærlinge i Dampskibe, maatte man formentlig ogsaa have udtalt sig om den i øvrigt gældende Lov om Sejlskibe, men det har Skibsfarten altsaa paa det Stadium afvist som noget, man ikke burde tage op. Jeg tror ogsaa, at man fremdeles indtil videre maa lade dette Spørgsmaal bero, indtil man ser, hvorledes Udviklingen bliver, og der er mange betydende Folk indenfor Skibsfartserhvervet, som har sagt mig, at de i hvert Fald i lang Tid haaber at kunne bevare den fortræffelige sømandsmæssige Uddannelse, som faas i Sejlskibe, hvad enten det er almindelige Fragtskibe eller Skoleskibe. De lægger saa stor Vægt derpaa, at man mener for lang Tid endnu at burde bevare denne Uddannelsesmetode. Derom kan der selvfølgelig være delte Meninger; men med fuld Ret indtil videre er der altsaa